

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 31.

Tiende Session.

23de Møde.

Fredagen den 12te November.

(Fortsat.)

Drejer (fortsat): Jeg skal derhos gjøre opmærksom paa, at det dog sikkerligen ikke heller er rigtigt, at tillægge Bognenes maaffee mindre heldige Construction den væsentlige Skyld for, at Veindgisterne ere stegne saameget. Jeg troer, at Grunden til Stigningen ligger væsentlig og maaffee, naar Alt kommer til Alt, næsten alene i de forandrede Forhold og Conjuncturer. Alle Materialier og al Arbejdsløn ere jo Aar for Aar stegne saa betydligt, at det er naturligere deri at søge den egentlige Grund til Veindgisternes Stigen. Efterat have udtalt dette skal jeg tilføie, at saavidt jeg skønner, gaaer det paa ingen Maade an, at vedtage Lovforslaget, medmindre det bliver undergivet ganske væsentlige Forandringer, og forsaavidt der skulde blive Tale om Forandringer, forekommer det mig, at man i Loven bør fastholde som Grundsætning, at den kun kan omfatte saadanne Bogne, hvis væsentligste, om ikke eneste Bestemmelse er at fremføre store Læs paa Landeveiene, s. Ex. Fragtvogne, Postvogne og deslige, men at enhver Lov maa ansees forkastelig, der gaaer ud paa at foreskrive Regler for enhver Bogn, selv saadanne, der i Reglen benyttes ved simpelt Agerbrug. Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig, idet jeg dog allerede vil antyde, at forsaavidt der yttres sig Stemmning for at forandre Lovudkastet i den af mig antydede Retning, vil jeg, hvis det ikke skeer fra en anden Side, finde mig foranlediget til,

efter at første Behandling er sluttet, at foreslaae et Udvalg nedsat.

Faursehou: Jeg vil tillade mig at udtale, at jeg erkjender Principet i nærværende Lovudkast for at være rigtigt, men det maa undergaae adskillige Forandringer, forinden jeg kan give det min Stemme. Den foregaaende ærede Taler har allerede nævnt § 1, som jeg anseer for meget uheldig; thi ifølge den vil ingen Landboer efter 1ste Januar 1862 kunne føre sine Producter ind til Kjøbstaden uden at lade alle Bogne forandre, og det vil medføre en overordentlig Udgift, som jeg virkelig ikke kan indsee, der er tilstrækkelig Grund til. Jeg kan heller ikke finde det ganske rigtigt, at de Lystvogne, som omhandles i § 4, skulle være aldeles undtagne fra de givne Bestemmelser. Tidspunktet, da Loven skal træde i Kraft, mener jeg burde udsættes meget længere, jeg kunde ønske det bestemt til 10 Aar fra Lovens Emanation for de svære Bogne, hvortilmod jeg troer, at der for de Bogne, som omhandles i § 1, og Lystvognene i § 4 maaffee passende kunde bestemmes, at efterat denne Lov er udkommen, maatte saadanne ikke fra ny indrettes uden at have de i denne Lov befalede Egenskaber. Det er fornemmelig disse Punkter, jeg lægger Vægt paa og vil anbefale til det ærede Things nærmere Overveetelse.

Lehmann: Det er nærmest for at gjøre et Par berigtigende Bemærkninger med Hensyn til nogle Punkter, der ere anførte af den første ærede Taler, som efter min Mening beroe paa en Misforstaaelse, at jeg har uddedet mig Derved. Ingenieurcorpsets Indstilling gaaer ikke ud paa, at de nu for hele Landet bestaaende